

му, кой-то е благочестивъ, много по горень и по благополучень отъ него.

5. Какъ-то почестъ-та на чловѣка безъ добродѣтель-тѣ не е истинна, тѣй и правда-та му безъ Бога не е истинна.

6. Кой-то нѣма вѣрѣ въ Бога, той е лишенъ отъ всякъ другъ увѣренность въ какво и да е невидимо нѣчто-

7. Невидимо-то обаче ся познава отъ видимо-то, и какъ-то душа-та държи тѣло-то, тѣй и вѣра-та и мисль-та къмъ Бога съхранява чловѣцы-ты, народы-ты и градове-ты.

8. А искашь ли да видишь Бога, какъвъ е той по себе си, сирѣчь лице съ лице? Не го търси въ мѣста-та на облацы-ты; ты можешъ вредъ да го намѣришь, гдѣ-то си ты.

9. Погледни живота на неговы-ты вѣрны, и ще погледнишь сѣщаго него; прѣдай ся нему, и ще го намѣришь въ грѣды-ты си.

10. Она само ся възвышава къмъ Бога, кой-то истинно познава неговѣ-тѣ благость, силѣ, Прѣмудрость и великолѣпіе. Той не ни ся появява непосредственно, създалъ е обаче небо-то и земля-тѣ, за да ни изявиѣтъ, что е той.

ГЛАВА ДВАДЕСЯТЬ И ВТОРА.

За искушенія-ша и подвигы-шы на чловѣка.

1. Всякой чловѣкъ бѣва искушенъ къмъ грѣхъ-тѣ и всяка възрасть има свои-ты си особны искушенія.